

ABSTRAKT

Jako nedostatek české demokracie můžeme vnímat slabou občanskou společnost. Jedna z možností jejího rozvoje tkví ve výchově k občanství praktikované v rámci povinné školní docházky. Právě na téma občanství se zaměřuje tato práce: pomocí kvalitativního výzkumu se snaží zjistit, jak pojem chápou učitelé vybrané základní školy, k čemu se snaží žáky v této oblasti vést a jakou formou. Práce si neklade za cíl zmapovat stav výchovy k občanství v České republice, na to svým rozsahem nestačí, cílem je však odhalit, jak mohou učitelé na danou oblast nahlížet, jestli jsou ve svém náhledu jednotní a jak se jejich názory mají k poznatkům, které přináší odborná literatura. Závěry vypovídají o tom, že zkoumaná škola je na poměrně vysoké úrovni, přesto však výchova k občanství ani její cíle nejsou pedagogy vnímány jednotně a komplexně a stejně tak znalosti žáků jsou velmi různorodé. To může být vysvětleno faktem, že v oblasti výchovy k občanství dlouhodobě chybí jednotná koncepce a s velkou pravděpodobností i vzdělávací příležitosti pro rozvoj profesních dovedností pedagogů. Do budoucna by tedy bylo dobré zaměřit se jednak na možnost rozvoje jednotné koncepce, jednak na obsah profesní přípravy budoucích učitelů.

KLÍČOVÁ SLOVA

občanství, výchova k občanství, občanská výchova, občanská nauka, výchova demokratického občana, občanská společnost, občan, nestátní neziskové organizace, demokracie